

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

28 päivänä helmikuuta 2008*

Asiassa C-398/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 2.11.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.11.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

vastaan

Hauptzollamt Aachen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit G. Arestis (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský ja T. von Danwitz,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: hallintovirkkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.6.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, edustajinaan Rechtsanwalt P. Henseler ja Rechtsanwalt T. Lieber,

- Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja K. Gross,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa, kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantomisesta sekä Korean tasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 12.7.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 (EYVL L 189, s. 1) pätevyyttä.

- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (jäljempänä AGST) ja toisaalta Hauptzollamt Aachen (jäljempänä Hauptzollamt) ja jossa tämä jälkimmäinen määräsi AGST:lle tasoitustullin läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan, joka kuuluu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 7223 00 19 ja joka oli peräisin Intiasta, maahan-tuonnin yhteydessä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Säännökset, joilla säädelään Euroopan yhteisön tasoitustullien käyttöön ottamista, esitetään muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6.10.1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2026/1997 (EYVL L 288, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (jäljempänä perusasetus).

- 4 Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen tuen tasoittamiseksi, joka on myönnetty välittömästi tai välillisesti minkä tahansa tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.”

- 5 Tämän asetuksen 8 artiklan 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 6 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin tuetun tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppakäytäntöjä sekä kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientitulosta ja tuottavuutta.”

Asetus N:o 1599/1999

- 6 Euroopan yhteisöjen komissio antoi 23.3.1999 väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa asetuksen (EY) N:o 618/1999 (EYVL L 79, s. 25; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus).

- 7 Neuvosto antoi seuraavaksi 12.7.1999 lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevassa tuonnissa sekä Korean tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä asetuksen N:o 1599/1999.
- 8 Toisessa menettelyssä, joka koski ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tankoja, neuvosto oli antanut 13.11.1998 lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta asetuksen (EY) N:o 2450/98 (EYVL L 304, s. 1). Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi tämän asetuksen asiassa T-58/99, Mukand ym. vastaan neuvosto, 19.9.2001 antamallaan tuomiolla (Kok. 2001, s. II-2521).

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 9 AGST kuuluu pehmeän ruostumattoman teräslangan tärkeimpiin saksalaistuotajiin. Tämä yhtiö teki 7.8. ja 17.11.2000 ilmoituksen Hauptzollamtille yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 7223 00 19 kuuluvasta ruostumattomasta teräslangasta, jonka läpimitta oli vähintään yksi millimetri, sen vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi.
- 10 AGST ilmoitti, että tavarat olivat peräisin Yhdistyneistä arabiemiirikunnista, ja se esitti lisäksi Link Middle East Ltd -nimisen yhtiön sille osoittamia laskuja sekä A-alkuperätodistuksia, joiden mukaan tavarat oli valmistettu Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa.

- 11 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimus osoitti kuitenkin, että tuotujen tavaroiden alkuperämaa oli tosiasiaa Intia. OLAFin mukaan Link Middle East Ltd:n yhteisöön kesäkuun 1999 ja joulukuun 2000 välisenä aikana tuoman ruostumattoman teräslangan valmistaja oli Venus Wire Industries Ltd -niminen yhtiö, jonka kotipaikka on Mumbai (Intia).

- 12 Hauptzollamt kantoi 30.7.2003 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 1599/1999 perusteella 4 034,79 Saksan markkaa (DEM) tullia ja 59 513,21 DEM tasoitustullia jälkitullauksin mainittuihin tulli-ilmoituksiin liittyen.

- 13 Hauptzollamt hylkäsi 29.6.2004 tekemällään päätöksellä AGST:n näiden tullien määräämisestä tekemän oikaisuvaatimuksen. AGST nosti 21.7.2004 kanteen tästä päätöksestä Finanzgericht Düsseldorfissa, ja se väitti tässä kanteessa muun muassa, että tasoitustullin jälkikanto on lainvastaista, koska asetus N:o 1599/1999 on pätemätön.

- 14 Tässä tilanteessa Finanzgericht Düsseldorf päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetus – – N:o 1599/1999 pätemätön sikäli kuin sen mukaan Venus Wire Industries Ltd:n (Mumbai, Intia) valmistamasta teräslangasta, joka kuuluu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 7223 00 19, on kannettava tasoitustullia?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 15 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetus N:o 1599/1999 pätemätön, koska Euroopan unionin neuvoston arviointi, joka koskee yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaoloa sekä syy-yhteyttä tämän vahingon ja ruostumattoman teräslangan tuetun tuonnin välillä, on ilmeisen virheellinen. Tämä tuomioistuin pohtii tämän osalta sitä, voidaanko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamaa tuomiota, jolla kumottiin yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 kuuluvista, Intiasta peräisin olevista ruostumattomasta teräksestä valmistetuista tangoista annettu asetus N:o 2450/98, soveltaa pääasiassa asetuksen N:o 1599/1999 pätevyuden arvioimiseksi.

Asianosaisten lausumat

- 16 AGST katsoo, että asetus N:o 1599/1999 on mitätön, koska neuvoston arviointi, joka koskee yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaoloa sekä syy-yhteyttä tämän vahingon ja ruostumattoman teräslangan tuetun tuonnin välillä, on ilmeisen virheellinen. Sen mukaan yhteisöjen toimielimet eivät ottaneet riittävästi huomioon vientiä harjoittavien intialaistuottajien väitteitä, joiden mukaan yhteisön ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levytuotteiden tuottajat olivat aiheuttaneet vahinkoa yhteisön tuotannonalalle muodostamalla ”seostelisäkartellin”.

- 17 Suullisessa käsittelyssä AGST väitti, että levytuotteiden osalta seostelisää, joka on kerroin, joka on sisällytetty terästuotteiden hinnan laskemiseen, korotettiin keino-
tekoisesti tuottotekijällä 1,35. Teräslankaan sovellettu seostelisy vahvistettiin sen
mukaan kertomalla levytuotteisiin sovellettava seostelisy niin ikään tekijällä 1,35,
mikä väistämättä korotti kyseistä seostelisää teräslangan osalta.
- 18 AGST toteaa lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä maini-
tussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamaa tuomiota on sovellettava analo-
gisesti ja asetus N:o 1599/1999 on todettava pätemättömäksi.
- 19 Tämän osalta AGST väittää, että levytuotteiden seostelisykartellin olemassaolon
osalta on merkityksetöntä, että teräslankaa ei valmisteta levytuotteista tai että asian-
omaiset tuottajat eivät ole aina samat. Komissio on AGST:n mukaan jo todennut
tämän kartellin, joka – kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen mukaan
katsoi edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamassaan tuo-
miossa – vaikutti ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen hintoihin,
olemassaolon.
- 20 AGST väittää, että kyseinen kartelli vaikutti myös ruostumattoman teräslangan
hintoihin. Sen mukaan mikään ei erota ruostumattomasta teräksestä valmistettuja
tankoja ruostumattomasta teräslangasta, koska molemmat kuuluvat pitkiin tuot-
teisiin. Koska levytuotteet ovat lisäksi tärkeitä, ruostumattoman teräksen markki-
noiden hintakehityksen määrittävät hyvin usein näiden tuotteiden tuottajien tekemät
hintapäätökset.
- 21 AGST väittää, että asetuksen N:o 1599/1999 perustelukappaleissa esitetään samat
perustelut kuin asetuksessa N:o 2450/98, joka kumottiin edellä mainitussa asiassa
Mukand ym. vastaan neuvosto annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen
tuomiolla.

- 22 AGST katsoo, että koska mikään ei erota ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tankoja ruostumattomasta teräslangasta, seostelisäkartelli vaikutti ruostumattoman teräslangan hintoihin samalla tavoin kuin ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen hintoihin. Näin ollen asetukseen N:o 1599/1999 liittyy sen mukaan aivan samalla tavoin ilmeinen arviointivirhe kuin asetukseen N:o 2450/98, joka koski ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuettua tuontia.
- 23 Komissio väittää puolestaan, että yhteisöjen toimielimet tutkivat sekä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa että asetuksessa N:o 1599/1999 intialaistuottajien väitteet, jotka koskivat seostelisäkartellin olemassaoloa yhteisön levytuotteiden tuottajien välillä.
- 24 Komissio toteaa tämän osalta, että se totesi muun muassa väliaikaista tullia koskevan asetuksen 212–216 perustelukappaleessa, että ruostumatonta teräslankaa ei valmisteta levytuotteista ja että yhteisön tuotannonalan tuottajien käyttämien myyntihintojen vertailu osoitti, että samojen tuotelajien hinnat vaihtelivat.
- 25 Kyseisissä perustelukappaleissa täsmennetään lisäksi komission mukaan, että seostelisiä edusti vain pientä prosenttiosuutta ruostumattomien teräslankatuotteiden kokonaishinnasta. Komissio väittää neuvoston vahvistaneen sittemmin nämä toteamukset lopullista tullia koskevan asetuksen N:o 1599/1999 93 perustelukappaleessa.
- 26 Neuvosto ja komissio katsovat lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamassa tuomiossa esittämiä päätelmiä ei voida soveltaa pääasiassa asetuksen N:o 1599/1999 pätevyys-

arvioimiseksi. Tämän osalta yhteisöjen toimielimet katsoivat niiden mukaan perustellusti kyseisessä asetuksessa, että seostelisän, joka edusti vain pientä prosenttiosuutta asianomaisten tuotteiden kokonaishinnasta, soveltaminen ei ollut asettanut kyseenalaiseksi lopullisten painotettujen keskimääräisten hintojen luotettavuutta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi.

27 Kyseiset toimielimet toteavat joka tapauksessa, että lopullisiin painotettuihin keskimääräisiin hintoihin perustuviin näkemyksiin, jotka esitetään asetuksessa N:o 1599/1999 ja jotka koskevat vahinkoa sekä vahingon ja pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden tuetun tuonnin välistä syy-yhteyttä, ei liity ilmeistä arviointivirhettä.

28 Tämän vahingon määrittämisen yhteydessä kaksi olennaista tekijää olivat näiden toimielinten mukaan yhtäältä Intiasta peräisin olevan tuonnin huomattava alihinnoittelu ja toisaalta yhteisön tuotannonalan myyntihintojen merkittävä lasku. Näin ollen jopa olettaen, että seostelisän soveltaminen nosti kaikkia nettohintoja yhteisössä ja että tämä nousu perustui lisäksi kokonaisuudessaan kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen, kyseinen tuonti oli niiden mukaan edelleen noin 17 prosenttia alihinnoiteltua.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

29 On selvittävä, tekivätkö yhteisöjen toimielimet ilmeisen virheen arvioidessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaoloa ja syy-yhteyttä tämän vahingon ja ruostumattoman teräslangan tuetun tuonnin välillä.

- 30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että asetuksessa N:o 1599/1999 mainitaan samat perustelut kuin asetuksessa N:o 2450/98 vientiä harjoittavien intialaistuottajien niiden väitteiden kumoamiseksi, jotka koskivat yhteisön tuottajien kilpailunrajoituksia eli seostelisan yhtenäistä soveltamista.
- 31 Yhtäältä on syytä muistuttaa, että perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan nojalla tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona saman artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- 32 Kyseisessä artiklassa säädetään suuntaa-antavasti muun muassa, että tekijöitä, joita voidaan pitää tämän osalta merkityksellisinä, ovat kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavat kauppakäytännöt sekä kilpailu näiden molempien tuottajien välillä.
- 33 Toisaalta on todettava, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupan suojatoimenpiteiden alalla yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. asia C-351/04, *Ikea Wholesale*, tuomio 27.9.2007, Kok. 2007, s. I-7723, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 34 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. em. asia Ikea Wholesale, tuomion 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tilanne on tämä muun muassa, kun on kyse tukien vastaisen menettelyn yhteydessä sellaisten tekijöiden määrittämisestä, jotka aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.
- 35 Vahingon määrittämisen yhteydessä neuvoston ja komission velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todella tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu yhteisön tuottajien omaan käyttäytymiseen (ks. asia C-358/89, Extrament Industrie v. neuvosto, tuomio 11.6.1992, Kok. 1992, s. I-3813, 16 kohta).
- 36 Tämän osalta on syytä todeta, että AGST:n sen argumentaation kumoamiseksi, jonka mukaan yhteisöjen toimielimet eivät tutkineet intialaistuottajien väitteitä, jotka koskivat levytuotteiden seostelisäkartellia, kyseiset toimielimet viittasivat yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä asetuksen N:o 1599/1999 93 perustelukappaleeseen, jossa vahvistettiin päätelmät, jotka esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 209–216 perustelukappaleessa, koska yksikään asianosaisista ei esittänyt uusia väitteitä vientiä harjoittavien intialaistuottajien väitteistä, joiden mukaan kaikki yhteisön tuotannonalan tukien vastaisessa menettelyssä esittämät tiedot olivat liioiteltuja seostelisjärjestelmän yhtenäisen soveltamisen vuoksi.

- 37 Väliaikaista tullia koskevan asetuksen 210 ja 211 perustelukappaleessa todettiin, että päätös seostelisään liittyvästä kilpailunvastaisesta menettelytavasta koski levytuotteita eikä pitkiä tuotteita, joihin pääasiassa kyseessä oleva ruostumaton teräslanka kuuluu. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät kuitenkin, että olemassa olleella lainvastaisella menettelytavalla levytuotteiden osalta oli myös yhteisvaikutuksia ja myöhempään jalostusasteeseen liittyviä vaikutuksia pitkiin tuotteisiin.
- 38 Tämän osalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen 212 perustelukappaleessa komissio väitti vientiä harjoittavien tuottajien tämän argumentaation kumoamiseksi, että ruostumatonta teräslankaa ei teknisistä syistä valmisteta levytuotteista ja että näin ollen näiden jälkimmäisten osalta todetun yhdenmukaistetun menettelytavan myöhemmän jalostusasteen vaikutus oli kyseenalainen. Se lisäsi, että levytuotteiden ja pitkien tuotteiden tuottajat eivät ole samoja ja että jälkimmäisiä on enemmän kuin edellisiä.
- 39 Näistä perustelukappaleista ilmenee, että toisin kuin AGST väittää, yhteisöjen toimielimet tutkivat perusasetuksessa esitetyn sen vaatimuksen mukaisesti, jonka mukaan muihin tekijöihin kuin tuettuun tuontiin perustuva vahinko on jätettävä ottamatta huomioon, oliko tietoihin, jotka yhteisön tuotannonala tukien vastaisen menettelyn yhteydessä esitti, voitu vaikuttaa sillä, että levytuotteiden tuottajat sovelsivat yhdenmukaisesti seostelisäjärjestelmää.
- 40 Väitteidensä tueksi AGST toteaa, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen 209–216 perustelukappale, joiden mukaan komissio oli hylännyt intialaistuottajien väitteen, joka koski seostelisäkartellin olemassaoloa, vastaavat kokonaisuudessaan asetuksen N:o 2450/98 43, 46 ja 47 perustelukappaleita, joiden osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, että ne sisälsivät ilmeisiä arviointivirheitä.

- 41 Tämän osalta asiakirja-aineistosta ilmenee, että asetukset N:o 1599/1999 ja N:o 2450/98 koskevat ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tuotteita, jotka kuuluvat pitkien tuotteiden luokkaan. On lisäksi kiistatonta, että terästankojen tuottajat olivat vahvistaneet ruostumattomaan teräslankaan sovellettavan seostelisen samalla tavoin kertomalla teräksestä valmistettaviin levytuotteisiin sovellettavan seostelisen kertomella 1,35.
- 42 Näin ollen esiin nousee kysymys siitä, muodostaako teräksestä valmistettavien levytuotteiden tuottajien kilpailunvastainen käyttäytyminen, joka liittyy seosteliskartellin yhdenmukaiseen soveltamiseen, ruostumattoman teräslangan alalla perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuna tunnetun tekijän.
- 43 AGST:n mainitsema edellä mainittu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antama tuomio koski sen seostelisen määrän kilpailunvastaista vahvistamista, jota yhteisön tuottajat sovelsivat ruostumattomasta teräksestä valmistettuihin levytuotteisiin ja joka oli vaikuttanut huomattavasti terästankojen hintoihin ja aiheuttanut keinotekoisesti niiden nousun, jolloin nämä hinnat eivät olleet luotettavia sen vahingon määrittämiseksi, joka yhteisön tuotannonalalle aiheutui.
- 44 Kyseisessä tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että vaikka ei ollut osoitettu, että yhteisön tuottajat olivat vahvistaneet ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen lopulliset myyntihinnat yhdessä, kun yhteisöjen toimielimet eivät ottaneet huomioon yhteisön ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuottajien yhdenmukaista ja vakiintunutta teollista käytäntöä, jonka objektiivinen vaikutus oli levytuotteiden tuottajien välisen yhteistoiminnan ansiosta saatujen keinotekoisien hinnankorotusten automaattinen vyöryttäminen näiden tuotteiden markkinoille, ne jättivät huomiotta sellaisen tuetun tuonnin ohella tunnetun tekijän, joka oli saattanut aiheuttaa samanaikaisesti vahingon yhteisön tuotannonalalle.

45 On siis tutkittava, saattoiko sillä, että levytuotteiden tuottajat sovelsivat yhdenmukaisesti seostelisiä, millä – kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa – oli saat-
tanut olla huomattava vaikutus ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen hintoihin, olla myös tällainen vaikutus ruostumattoman teräslangan hintaan perus-
asetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

46 Tämän osalta on todettava, että yhteisöjen toimielimet totesivat, että ruostumat-
toman teräslangan seostelisiä oli jo pidetty lopullisen hinnan osatekijänä.

47 Näiden toimielinten mukaan ruostumattoman teräslangan seostelisiä oli tutkinta-
ajanjaksona keskimäärin alle 5 prosenttia näiden tuotteiden painotetusta keski-
määräisestä nettohinnasta. Jopa olettaen, että levytuotteiden tuottajien kilpailun-
vastainen käyttäytyminen vaikutti seostelisen määrään, seostelisen keinotekoisien
korottamisen vaikutus ruostumattoman teräslangan painotettuihin keskimääräi-
siin nettohintoihin oli niin vähäinen, ettei sillä voitu asettaa kyseenalaiseksi näiden
hintojen luotettavuutta.

48 AGST väittää, että jos ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen seoste-
lisä nosti keinotekoisesti niiden hintaa, koska se kerrottiin tuottotekijällä 1,35, tämä
nosto väistämättä keinotekoisesti myös ruostumattoman teräslangan hintaa. AGST
väitti tämän osalta suullisessa käsittelyssä, että ruostumattoman teräslangan seoste-
lisä tutkinta-ajanjaksona oli joka tapauksessa korkeampi kuin komission esittämä 4
tai 5 prosenttia.

49 Vientiä harjoittavat tuottajat totesivat AGST:n mukaan hallinnollisessa menette-
lyssä, että yhteisön tuottajat, jotka olivat soveltaneet seostelisiä teräslankaan, olivat
vahvistaneet seostelisen määrän terästankojen tuottajien tapaan korottamalla levy-
tuotteisiin sovellettavaa seostelisiä tekijällä 1,35, minkä objektiivisena vaikutuksena

oli keinotekoisien hinnankorotusten, jotka oli saatu levytuotteiden tuottajien välisen yhteistoiminnan ansiosta, vyöryttäminen automaattisesti näiden tuotteiden markkinoille.

50 AGST ei kuitenkaan ole osoittanut mitenkään levytuotteiden hintakehityksen ja ruostumattoman teräslangan hintakehityksen välistä vastaavuutta, joka perustuisi siihen, että teräslangan tuottajat sovelsivat yhdenmukaisesti tuottokerrointa 1,35 levytuotteisiin sovellettavaan seostelisään, mikä voisi osoittaa, että levytuotteiden tuottajien kilpailunvastaisella käyttäytymisellä saattoi olla huomattavia vaikutuksia ruostumattoman teräslangan hintatasoon siten, että tämä oli keinotekoisesti korkea.

51 Yhteisöjen toimielimet eivät jättäneet pääasiassa huomiotta tekijää, joka tunnetaan seostelisän soveltamisjärjestelmänä. Kyseiset toimielimet tutkivat seostelisän soveltamista koskevaa tekijää ja katsoivat, että se edusti pientä prosenttiosuutta lopullisesta hinnasta. Tässä tilanteessa asianosaisten, jotka vetoavat asetuksen pätemättömyyteen, on esitettävä todisteet, joilla voidaan osoittaa, että sillä, että levytuotteiden tuottajat sovelsivat yhdenmukaisesti seostelisää, saattoi olla niin tärkeä vaikutus, että ruostumattoman teräslangan lopullisia hintoja ei voitu enää käyttää yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon ja tämän vahingon ja tuetun tuotannon välisen syy-yhteyden toteamiseksi.

52 Asiakirja-aineistossa ei kuitenkaan ole mitään, minkä perusteella voitaisiin todeta, että yhteisöjen toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen tukeutuessaan vahingon sekä tämän vahingon ja tuetun tuotannon välisen syy-yhteyden määrittämisessä siihen, että tämän tuotannon lisäksi ei ollut AGST:n väittämän tavoin seikkoja, jotka aiheuttivat samanaikaisesti vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

- 53 AGST tukeutui yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamaan tuomioon väittääkseen, että asianomaisen tuomioistuimen päätelmiä oli sovellettava asetukseen N:o 1599/1999, koska ruostumaton teräslanka kuuluu ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tavoin pitkiksi kutsuttuihin tuotteisiin, sekä seostelisän laskentatavan samankaltaisuuteen näiden kahden tuotteen välillä.
- 54 Mitään tietoja siitä, että seostelisän yhdenmukaistettu soveltaminen levytuotteisiin olisi johtanut ruostumattoman teräslangan maailmanhintojen nousuun siten, että tämän jälkimmäisen tuotteen lopullisia hintoja ei voitaisi pitää luotettavana indikaattorina yhteisön tuotannonalalle tuetun tuonnin vuoksi aiheutuneen vahingon määrittämiseksi, ei ole annettu.
- 55 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa asetuksen N:o 1599/1999 pätevyYTEEN.

Oikeudenkäyntikulut

- 56 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on väli-vaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa, kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä Korean tasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 12.7.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 pätevyteen.

Allekirjoitukset